

Εβραϊκές Γιορτές

Γιομ-Κιπούρ

Το **Γιόμ-Κιπούρ**, η **Ημέρα του Εξιλασμού**, είναι ημέρα σκέψης, προσευχής και νηστείας. Το Γιόμ-Κιπούρ μας εξιλεώνει για αμαρτήματα μόνο απέναντι στο Θεό και όχι για τις άσχημες πράξεις μας απέναντι στους συνανθρώπους μας. Γι' αυτό και είναι σημαντικό πριν το Γιόμ-Κιπούρ, να ζητάμε συγγνώμη και συγχώρεση από συγγενείς, φίλους και γνωστούς, πριν κληθούμε να ζητήσουμε την συγγνώμη του ίδιου του Θεού προς το πρόσωπό μας. Όπως όταν ένας άνθρωπος συγχωρεί κάποιον άλλο, εκφράζει τα πιο αγνά αισθήματα της αγάπης και της μεγαλοψυχίας, έτσι και η συγχώρεση του Θεού είναι η εκδήλωση της αιώνιας αγάπης Του προς τον εκλεκτό λαό Του. Το Γιόμ-Κιπούρ, ο Θεός μας στέλνει απλόχερα την Συγγνώμη Του, που ίσως να είναι και το μεγαλύτερο δώρο Του προς εμάς και συνεπώς, από μόνο του το γεγονός αυτό, καθιστά την άγια αυτή ημέρα μία από τις πιο χαρούμενες ημέρες του χρόνου.

Χανουκά

Το **Χανουκά**, η **Γιορτή των Φώτων** (Χάγκ Αουρίμ) γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 25 του Εβραϊκού μήνα Κισλέβ και διαρκεί οκτώ ημέρες (φέτος από το βράδυ της Παρασκευής 11 Δεκεμβρίου 2009 έως και το Σάββατο 19 Δεκεμβρίου 2009 - τελευταίο άναμμα της Χανουκιγιά το απόγευμα της Παρασκευής 18 Δεκεμβρίου, πριν τις 16:45). Στην Συναγωγή εισάγουμε το "Αλ Ανισίμ" στην Αμιντά και των τριών καθημερινών προσευχών (Σσαχαρίτ, Μινχά & Αρβίτ) ευχαριστώντας τον Θεό για το θαύμα που πραγματοποίησε ενώ μετά την Αμιντά του Σσαχαρίτ και πριν το Καντίς Τιτκαμπάλ τραγουδάμε τον ευχαριστήριο ύμνο Αλέλ που αποτελείται από συγκεκριμένους ψαλμούς του Δαβίδ.

Στο σπίτι, ανάβουμε την Χανουκιγιά μόνον όταν πέσει η νύχτα και χρησιμοποιούμε ελαιόλαδο ή κεριά από παραφίνη αρκετά μεγάλα ώστε να μένουν αναμμένα τουλάχιστον μισή ώρα μετά το άναμμά τους. Αυτό συμβολίζει την θέλησή μας να φωτίσουμε το σκοτάδι που υπάρχει στον κόσμο μέχρις ότου, όπως λέει και ο Προφήτης Ησαΐας "ο κόσμος γεμίσει από την γνώση του Θεού". Όλα τα μέλη κάθε Εβραϊκής οικογένειας πρέπει να είναι παρόντα στο άναμμα της Χανουκιγιά, η οποία πρέπει να τοποθετείται ή μπροστά από ένα παράθυρο ή δίπλα στην είσοδο του σπιτιού έτσι ώστε να είναι ορατή από το δρόμο. Αυτό συμβολίζει ότι δεν πρέπει να "κρατάμε" το φώς μόνο για μάζ αλλά πρέπει να το διαδίδουμε όσο πιο μακριά μπορούμε.

Πέσαχ

Το Πέσαχ αρχίζει την 15η ημέρα του εβραϊκού μήνα Νισσάν (φέτος στις 19 Απριλίου 2008 το βράδυ) και διαρκεί οκτώ ημέρες. Πρόκειται για την πρώτη από τις τρεις εορτές προσκυνήματος, με διπλό χαρακτήρα: ιστορικό και αγροτικό, τις επονομαζόμενες Ρεγκαλίμ. (Οι άλλες δύο είναι το Σσαβουότ και το Σουκότ). Σε ό,τι αφορά τον αγροτικό χαρακτήρα το Πέσαχ χαιρετίζει την αρχή του θερισμού. Μεγαλύτερη όμως σημασία δίνεται στον ιστορικό χαρακτήρα αφού, το Πέσαχ γιορτάζουμε την Έξοδο των Εβραίων από την Αίγυπτο και την απελευθέρωση τους ύστερα από μακρόχρονη δουλεία. Η γιορτή αυτή είναι γνωστή με τέσσερις διαφορετικές ονομασίες.

Η πρώτη είναι, **Χαγκ Χαπέσαχ**. Η λέξη «πέσαχ» σημαίνει «προσπερνώ» και αναφέρεται στο πέρασμα του Θεού πάνω από τα σπίτια των Εβραίων, όταν θανάτωσε όλα τα πρωτότοκα παιδιά των Αιγυπτίων.

Άλλη ονομασία είναι, Χαγκ Χαματσότ, η Γιορτή των Ματσότ ή **των άζυμων**, επειδή οφείλουμε να τρώμε μόνο Ματσότ.

Η τρίτη ονομασία είναι Χαγκ Χααβίβ, η Γιορτή **της Άνοιξης**, καθώς συμπίπτει πάντα με την Άνοιξη στο Βόρειο ημισφαίριο . Άλλωστε στην Τορά συσχετίζεται αρκετές φορές η Έξοδος των Εβραίων από την Αίγυπτο με τον μήνα Αβίβ (Άνοιξη).

Τέλος το Πέσαχ ονομάζεται Ζμαν Χερουτένου, η Εποχή **της Απελευθέρωσης** μας, καθώς όλη η ιστορία περιστρέφεται γύρω από το πέρασμα του εβραϊκού λαού από την σκλαβιά στην ελευθερία.